

И така мое намърненіе да съставя за Българе образецъ на етимологическо правописание съ кое да ся предвари подобно-възможны

народъ могатъ произлѣзти 77 различни правописанія. Тогава народа може да си исгуби, изворъ своего образованія.

Та истина испитаха най просвѣщенны-тъ народы въ Европа: Нѣмцы, Французы, Англичане. То ся знай чи въ единъ ѿгълъ Германіи казвать ік вмѣсто ісч; ік һѣв бін вмѣсто ісч бін gewesen; въ другомъ ісч бін kwest вмѣсто сѣщото. Въ Швабіи произносятъ geha, kema; въ Пруссіи jejen kummen вм. gehen, komen и т. н. съ стотини хиляды такива примѣры.

Преглѣдайте французское нарѣчіе: памѣрите исто-то. И тѣй, какво направятъ тѣ образованы людье? Необръщать вниманіе на произношеніе простаго народа (черни) основыватъ свое правописание по Етимологіи іазыка. Когато даже самы Англичанье, кои старо-Саксонско enough (доволно) сега произносятъ inof, вардатъ до сега етимологически черты не само своихъ но и чуждоземныхъ словъ, безъ да глѣдаме на това, че тѣ ги произносятъ инакъ н. пр пешнѣ passion; кое вардѣтъ въ сички иностранны думы, шо съставляватъ цѣлѣж третья часть на іазыка имъ. Като іе тѣй, спрѣло ли имъ іе това за да ся образовать?

Между това учены отъ разны Словянски племена ся впушатъ въ противното Харьковски (въ Россіи) издатели молорусныхъ брошурокъ пишатъ по произношеніе не конь, а кинь; какъ ше ся доведи великорусса че думата харковска кинь значи конь а не, кинь хвзрли или думата вилъ значи волъ и м. т. ! но безъ друго сами свои: кинь, вилъ въ други падежи склоняватъ коня, вола, а не киня вила. Въ число на таковы най новы распространители ся находѣтъ: Г. Срезневски, бодянски и Грибенко, които смайстерували соби нове правописанье! !